

Име

Регионално управление на горите – Стара Загора

Местонахождение

РУГ – Стара Загора носи името на град Стара Загора, където се намира и седалището на неговата администрация. Територията на Регионалното управление се намира в централната част на Южна България като граничи на север с РУГ – Велико Търново, на изток с РУГ – Сливен, на юг с РУГ – Кърджали и на запад с РУГ – Пловдив.

Съгласно административно-териториалната подялба на страната, РУГ – Стара Загора стопанисва горския фонд на територията на **област Стара Загора** и следните общини: Павел баня, Казанлък, Мъглиж, Николаево, Гурково, Братя Даскалови, Чирпан, Стара Загора, Опан, Раднево и Гълъбово.

РУГ – Стара Загора включва 6 държавни лесничейства и 1 държавна дивечовъдна станция (ДДС “Мазалат” – Горно Сахране).

Географско положение

РУГ – Стара Загора се намира в централната част на Южна България. Територията на Управлението обхваща южните склонове на Централна Стара планина, Казанлъшката котловина и Подбалканското поле, Сърнена Средна гора, Чирпанските възвишения и равнината южно от тях до р. Марица, Старозагорското поле и достига до северозападните разклонения на Сакар планина (ДЛ “Стара Загора”).

В Стара планина, Сърнена Средна гора и Сакар планина гората образува плътни комплекси, разпокъсани на места от малки или по-големи земеделски площи. В Казанлъшката котловина по-голямата част от горските масиви се намират по поречието на р. Лешница и р. Тунджа и около яз. “Копринка”, докато равнината южно от Чирпанските възвишения и Старозагорското поле се характеризират с разпръснати малки комплекси гори сред работните земи.

Релеф

Територията на РУГ – Стара Загора се отличава с голямо разнообразие от релефни форми. **Старопланинският район** има типично планински характер с подчертано вертикално разчленение (чувствителни разлики в надморските височини). От централното било на Стара планина на юг се спускат големи, ясно изразени била. От тези по-главни била се отделят множество други второстепенни, склоновете на които се спускат стръмно до много стръмно, на места урвесто, към реките и доловете.

Средногорският район на Управлението има хълмисто-нископланински релеф, като преобладават наклонените и по-рядко стръмни терени. Най-ясно е изразено централното било на Сърнена Средна гора. Второстепенните била са заоблени и завършват сред работни земи, снижавайки се постепенно с малък наклон.

Сакарският район обхваща северозападните разклонения на Сакар планина, които се отличават с хълмист релеф. Най-типични за този район са Главанските възвишения.

Равнинният район, заключен между стръмните Старопланински склонове и полегатите северни склонове на Средна гора, и този, разположен южно от Сърнена Средна гора, се характеризира с типично равнинен релеф.

Най-високите точки на територията на РУГ – Стара Загора се намират по главното било на Стара планина – връх “Атово падало” (1494 м н.в.) в ДЛ “Казанлък” и връх “Праачка” (1485 м н.в.) в ДЛ “Мъглиж”. Най-високата точка в Средногорския масив е връх “Голям Братан” – 1236,3 м н.в. (ДЛ “Павел баня”).

Най-ниските части на РУГ – Стара Загора са по поречието на р. Марица в землището на с. Златна ливада – 105 м н.в. (ДЛ “Чирпан”) и край гр. Гълъбово – около 110 м н.в. (ДЛ “Стара Загора”).

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	6029,8	4,14
полегато (5-10)	12446,5	8,55
наклонено (11-20)	59388,6	40,81
стръмно (21-30)	55756,3	38,31
мн.стръмно (над 31)	11907,2	8,18
Общо:	145528,4	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ГСУ “Горно Сахране” от ДДС “Мазалат”.

Хидроложки условия

Северната част от територията на РУГ – Стара Загора попада във водосбора на **река Тунджа**, която протича от запад на изток. В нея се вливат всички реки и долове. Тя идва от района на ДЛ “Карлово”, като извира от Старопланинския връх “Юрушка грамада”. Леглото на реката е широко, с разливища и речни тераси, залесени с тополови култури. Водното течение е сравнително постоянно, с пролетен максимум и летен минимум. По течението на реката са построени язовирите “Копринка” и “Жребчево”. Част от водите на река Тунджа се препращат за напояване на Старозагорското поле и поради това дебитът ѝ намалява.

Левите притоци, които отводняват Старопланинския район, се характеризират с буйни течения, стръмни и урвисти склонове, водни падове и сравнително постоянен дебит, който се дължи на по-честите и по-обилни дъждове и по-продължителното задържане на снежната покривка по главната Старопланинска верига. При напускането на планинския склон те рязко намаляват наклона си, намалява и бързината на теченията им. Част от водите им се губи в наносния равнинен терен. По-големи водни течения в Старопланинския район са: **Тъжа, Габровница, Лешница, Енинска река, Мъглижка река, Борущенска река и Радова река.**

В хидроложко отношение Средна гора се отличава от Стара планина, поради по-малкото валежи, по-тънката и по-краткотрайна снежна покривка. Като резултат **десните притоци** на р. Тунджа, които отводняват северните склонове на Сърнена Средна гора, се отличават с по-малък и по-непостоянен дебит. Повечето от тях почти пресъхват през лятото. Основни течения в Средногорския район са: **Саплама и Турийска река**, които извира от връх “Голям Братан”, реките Крива, Малка, Синя, Калнишка, Белнишка, Селска, Къшлашка и Стара река.

Южната част на РУГ – Стара Загора (територията на ДЛ “Чирпан” и ДЛ “Стара Загора”) попада във водосбора на **река Марица**, чието течение остава извън границите на Управлението. Пресечена е от север на юг от леви притоци на р. Марица, които са незначителни реки с променлив режим. Голям е водосборът на **Омуровска река**, която извира от Средна гора под вр.”Св.Никола” и събира водите на доловете от южните склонове на Средна гора и Чирпанските възвишения. Значително по-малки са водосборите на **Малката река и Стара река**, които водят началото си от Чирпанските възвишения. Водите на тези реки през лятото намаляват много, почти до пресъхване.

Най-добре изразено водно течение е това на **река Сазлийка**, която води началото си от склоновете на Сърнена гора и тече в посока юг-югоизток до вливането си в р.Марица. Нейни по-големи притоци са реките Овчарица и Соколица, на които са изградени язовирите “Овчарица” и “Розов кладенец”. Водите на тези реки не пресъхват през летните месеци, но дебитът им силно намалява.

Хидрографската мрежа в района на РУГ – Стара Загора се допълва от множество рекички и долове, които напускат планинските склонове се губят в равнината, имат характер на суходолия и през по-голямата част от годината са безводни.

Геоложки строеж

Геоложият строеж в северната част на РУГ – Стара Загора се определя от две морфографски единици - Шипченски дял на Стара планина и Сърнена гора от Средногорието. Между тях е разположена Казанлъшката котловина. В геолого-петрографско отношение те се различават значително.

Старопланинската част се отличава с по-голямо геоложко разнообразие. Южната граница на Старопланинската верига е ясно очертана от Подбалканския дълбочинен разлом и следва приблизително линията между горския фонд и работните земи. Най-

старата геоложка формация е диабазфилитоидната формация. Скалите, които изграждат тази сборна формация са глинести шисти и филити, туфогенни утайки, брекчо-конгломерати, кварцити, кварцови шисти, диабази и др. Следващата по възраст формация е от Среден и Горен Триас. Скалите, които я формират, са предимно доломитни варовици. Юра е представена и с пясъчливо-глинести и глинести мергели. В тясна връзка с Подбалканския дълбочинен разлом стоят и люспесто-навлачните движения на мезозойската мантия на Средногорския антиклинорий върху материалите на Старопланинската геосинклинала. Особено изразителни са тези движения в средната част на главната старопланинска верига, където навлачни маси от южнобългарски гранит се изкачват не само в подножието на планината, но достигат почти до централното било.

Ядрото на **Средногорския масив** представлява гранитна интрузия, изградена от различни наставки, образувани между късна Креда и Еоцен. Средногорските гранитоиди се отнасят към групата на южнобългарските гранити, примесени с гранитогнайси, конгломерати и по-рядко палеозойски шисти, пясъчници, доломити, триасови пясъчници, варовици и други скали с юрска възраст. Гранитът в този район е дълбоко изветрял, руши се лесно и се превръща в едрозърнест пясък, който наподобява механичния състав на почвите, но заедно с това ги прави лесно податливи на ерозия.

Казанлъшката котловина, която се намира между Стара планина и Средна гора, е изградена от кватернерни наслаги, представени от пясък, едър и дребен чакъл, пясъчливи глинени.

Морфоложката скулптура южно от централното било на Сърнена Средна гора се изгражда главно през горната Креда за по-голямата част от хълмистия район и през Неозойската ера (млад терциер и кватернер) за останалата част. Морфотектониката на Средна гора е резултат от едрогънкови движения през Неоген. Основните скали имат масивен, седиментен и отчасти метаморфен произход.

Основен представител на масивните скали е южнобългарския гранит, който изгражда билните части и южните склонове на Средна гора, северните склонове на Чирпанските възвишения и разклоненията на Сакар планина (в района на селата Главан и Помощник). Гранитите са повърхностно изветрели, хоризонтално и вертикално напукани и представляват подходяща база за развитие на ерозионни процеси.

Седиментните скали са представени от кватернерни глинени и пясъци, разпространени в равнинната част, а останалата част от територията е заета от плиоценски пясъчници, шисти и по-ограничено варовици.

Характерно за района е находището на лигнитни каменни въглища, в югоизточната част на ДЛ "Стара Загора", където е изграден един от най-мощните енергийни комплекси на страната СМЕК "Марица-Изток".

Климатични условия

Според класификационната схема на Събев и Станев (1963) територията на РУГ – Стара Загора попада в **Европейско-континенталната климатична област**, Умерено-континентална подобласт (тук попадат само високите части от южните склонове на Стара планина над 1000 м) и Преходно-континентална подобласт.

Планински климатичен район - среднопланинска част

Този климатичен район обхваща южните склонове на Стара планина над 1000 м. Характерни елементи са чувствително понижените температури и увеличените валежи. Зимата е студена. Валежите са предимно от сняг, който образува устойчива и с голяма дебелина снежна покривка. Продължителността на зимата е значително увеличена главно за сметка на пролетта, която настъпва късно. Лятото е хладно. Есента в този климатичен район е най-благоприятният сезон. Облачните и мъгливи дни са сравнително по-малко от тези през пролетта. Характерна особеност на климата в Планинския район са честите и силни север-северозападни ветрове. Продължителността на вегетационния период е само 4 месеца.

Климатичен район на Източните задбалкански полета

Този климатичен район обхваща Казанлъшката котловина и в него попада незначителна горска площ – тесни ивици гора по течението на р. Тунджа и притоците ѝ. Характеризира се с мека зима, сравнително късно настъпваща пролет, умерено топло лято и рано настъпваща хладна есен. Снежната покривка не се задържа дълго и е със сравнително малка дебелина. Поради котловинния характер на терена, първите есенни

мразове започват рано. В този район духат постоянни, с голяма сила север-северозападни ветрове. Мъгли падат по-често, но рядко се задържат, поради течението, което се образува между двата планински масива. Продължителността на вегетационния период е около 6,5 месеца.

Задбалкански нископланински климатичен район

Тук попадат склоновете на Стара планина с надморска височина под 1000 м, целия Средногорския масив и Чирпанските възвишения. За този район е характерна меката зима. Пролетта и лятото са сравнително хладни, но есента е чувствително по-топла от пролетта. Поради преобладаването на наклонените терени абсолютните минимални температури не са много ниски, тъй като няма благоприятни условия за задържане на студен въздух. През пролетта няма условия за настъпването на късни мразове. Летните валежи са най-големи, което характеризира лятото като сравнително хладно. Първите есенни мразове настъпват сравнително късно и не са опасни за дървесната растителност. Няма засушливи периоди, валежите са разпределени сравнително равномерно по сезони, като летните превишават зимните с 10-12%. Продължителността на вегетационния период е около 6 месеца.

Климатичен район на Източна Средна България

В този район попадат равнинната част на Управлението, южно от Средногорския масив, и частта, обхващаща северозападните разклонения на Сакар планина. Зимата е сравнително мека, с чести затопляния под влияние на средиземноморските циклони. Върху зимните температурни условия съществено влияние оказва Стара планина, която спира по-слабите нахлувания на студен континентален въздух. Още по-мека е зимата в източната част на района, където откритостта от юг позволява по-често и безпрепятствено достигане на средиземноморски въздух чрез зимните циклони. Въпреки сравнително меката зима, минималните температури понякога се понижават значително. В случая съществена роля играят Родопите и Средна гора, които възпрепятстват изтичането на преохладения приземен въздух.

Пролетта започва рано. Лятото е сравнително горещо, с малко валежи, като през средата и през втората половина много често настъпва продължително засушаване. Есента е значително по-топла от пролетта. Сравнително повече валежи падат през втората половина на есента, докато през първата все още се чувства лятното засушаване.

Валежните условия в северната част района в общи линии имат континентален характер, като летните валежи надминават зимните с около 10%. В южните части обаче валежните суми за отделните сезони почти се изравняват, което показва преход към континентално-средиземноморски климат.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в *Таблица № 2* и *Таблица № 3*.

Таблица № 2
за температурата на въздуха

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Планински район – среднопланинска част (над 1000 м н.в.)	3,7 / 8,7	-23,5 / -34,0	22,0 / 31,0
Климатичен район на Източни задбалкански полета (350-500 м н.в.)	9,8 / 11,6	-30,0 / -33,0	38,4 / 41,4
Задбалкански нископланински район – западна и централна част (350-1000 м н.в.)	7,0 / 10,0	-16,0 / -15,0	31,0 / 35,0
Задбалкански нископланински район – източна част (350-1000 м н.в.)	8,0 / 11,0	-15,0 / -14,0	32,0 / 35,0
Район на Източна Средна България (0-350 м н.в.)	11,5 / 13,0	-18,0 / -15,0	36,0 / 38,5

Таблица № 3
за количеството на валежите

Климатичен район с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец максимална валежна сума	Месец минимална валежна сума
Планински район – среднопланинска част (над 1000 м н.в.)	832-1296	V-VI	I-II, VIII-IX
Климатичен район на Източни задбалкански полета (350-500 м н.в.)	525-610	VI	III
Задбалкански нископланински район – западна и централна част (350-900 м н.в.)	700-900	VI	II-III
Задбалкански нископланински район – източна част (350-900 м н.в.)	550-800	VI, V	VIII-IX
Район на Източна Средна България (0-350 м н.в.)	525-615	VI	VIII-IX

Почви

На територията на РУГ – Стара Загора най-широко разпространение имат канелените излужени почви, които покриват 65,1% от дървопроизводителната площ на Управлението. На второ място са кафявите горски почви, представени от подтиповете тъмни, преходни и светли. Те се срещат върху 29,1% от дървопроизводителната площ. Антропогенните почви (0,8%) представляват насипи от откритите рудници на СМЕК “Марица-Изток”, формирани от изземването на земния слой до откриването на каменно-въгления пласт. Според геологическия субстрат това са жълти, синьо-зелени и черни глини.

Таблица № 4
за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове

Типове горски почви	Площ в ха	%
алувиална	546,3	0,4
алувиално-делувиална	208,8	0,1
алувиално-ливадна	417,3	0,3
ливаден чернозем	0,4	-
чернозем-смолица	4692,7	3,2
канелена типична	74,2	0,1
канелена излужена	94810,6	65,1
кафява горска тъмна	11394,0	7,8
кафява горска преходна	27124,6	18,6
кафява горска светла	3877,1	2,7
хумусно-карбонатна	1266,2	0,9
антропогенна	1125,2	0,8
Всичко:	145537,4	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ГСУ “Горно Сахране” от ДДС “Мазалат”.

Под въздействието на валежите и поради силно пресечения терен на Стара планина в тази част на РУГ – Стара Загора се развиват активни ерозионни процеси. Такива се наблюдават и по южните склонове на Чирпанските възвишения и на някои места по склоновете на Средна гора. Общо ерозионни процеси в една или друга степен са се развили върху 15978,2 ха или 11% от дървопроизводителната площ на Управлението.

Растителност

Съгласно горскорастителното райониране на България (Класификационна схема на типовете горски месторастения в НР България, 1983) територията на РУГ – Стара Загора попада в **Тракийската горскорастителна област**, подобласт Горна Тракия. По отношение на вертикалното райониране горите на РУГ – Стара Загора попадат в два горскорастителни пояса и съответните им подпояси, а именно:

T-I - Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0-700 м н.в.)

T-I-1 - Подпояс на крайречните и лонгозни гори (0-700 м н.в.)
 T-I-2 - Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори (0-500 м н.в.)
 T-I-3 - Подпояс на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори (500-700 м н.в.)

T-II - Среден планински пояс на горите от бук и иглолистни (700-2000 м н.в.)

T-II-1 - Подпояс на нископланинските гори от горун, бук и ела (700-1200 м н.в.)
 T-II-2 - Подпояс на старопланинските гори от бук, ела и смърч (1200-1700 м н.в.)

Подпоясът на крайречните и лонгозни гори обхваща територии с надморска височина от 100 до 400-450 метра край по-големите реки в РУГ – Стара Загора. Основните насаждения тук са от черна елша и върби, рядко смесени с акация, орех, ясен, летен дъб, цер, бряст, клен или мекиш. Създадени са култури от различни клонове тополи - И-214, Регенерата, Бахелиери и други.

В следващия **подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори** преобладават чисти церови и смесени гори от цер, благун, космат дъб, зимен дъб и малко габър, предимно издънкови, поради нискостъбленото им стопанисване в миналото. В тях се срещат единично мъждрян, клен, мекиш, бряст, череша и сребролистна липа. Келявият габър тук се среща главно в подлеса и на малки площи като чисти, заклеявели горички. На места се среща акцията, като изкуствено създадени култури и издънкови насаждения, възобновили се след изсичането на акациевите култури. Основната част от залесените площи в този подпояс са от черен бор, а на северни изложения и във високите части на подпояса от бял бор, по-рядко зелена дуглазка и бреза. На някои места са залесявани веймутов бор, смърч, червен дъб и други. В този подпояс се намират и култури от орех и кестен.

Обликът на **подпояса на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори** дават естествени издънкови насаждения – чисти и смесени – от зимен дъб, бук, габър и по-рядко цер и благун в по-ниските части, в състава на който участват още череша, явор, планински ясен, мъждрян, клен и келяв габър като подлес. От храстите се срещат главно леска, дрян, глог. В този подпояс се намират и издънковите габъррови насаждения с много добра производителност. По южните склонове на отделни места с бедни месторастения все още се срещат отделни горички от келяв габър, мъждрян, клен, зимен дъб и благун. Тук също са създадени култури на значителна площ от черен и от бял бор. На съвсем ограничени площи има създадени култури от зимен дъб, явор, питомен и конски кестен. Някои от тях са в много лошо състояние с голям процент изсъхнали и криви стъбла.

Подпоясът на нископланинските гори от благун, бук и ела обхваща площите между 700 и 1200 м н.в. Поради много стръмните, скални и урвести терени по южните склонове на Стара планина са се развили гори от келяв габър, воден габър, явор, ясен, офика, бряст и други. В по-високите части и на сенчестите склонове са се развили чисти букови и смесени с габър, зимен дъб и други насаждения. Културите създадени тук са главно от бял бор, на места смесени с бреза и трепетлика, но се срещат и култури от смърч или дуглазка. В Средногорския планински масив преобладават смесените широколистни гори от бук, зимен дъб и явор. Като единични примеси се срещат още явор, липа, трепетлика и други. Културите създадени тук са от бял бор и бреза.

Подпоясът на среднопланинските гори от бук, ела и смърч е разположен между 1200-1700 метра надморска височина. Облика на подпояса дават букови гори със семенен произход, които на по-големи надморски височини са смесени със смърч. Създадените култури са предимно от смърч, по-рядко се срещат култури от ела и бял бор.

Характерен облик е добил района на СМЕК “Марица-Изток”, където след рекултивация са създадени значителни масиви от широколистни и черборови култури - използвани са около 50 дървесни и храстови вида.

Таблица № 5
 Разпределение на площта по дървесни видове

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	13656,2	9,6	6644,8	4,7
Смърч	2377,8	1,7	1659,2	1,2
Черен бор	19057,3	13,4	23887,0	16,7

Ела	26,0	-	24,3	-
Лиственица	20,7	-	24,6	-
Веймутов бор	28,8	-	27,8	-
Зелена дуглазка	753,1	0,5	752,5	0,5
Атласки кедър	124,5	0,1	1242,6	0,9
Други иглолистни	28,8	-	56,2	-
Бук	25291,2	17,8	27565,8	19,3
Червен дъб	414,8	0,3	710,5	0,5
Зимен дъб	30686,0	21,5	35681,1	25,0
Летен дъб	535,1	0,4	543,5	0,4
Благун	7226,4	5,1	9179,6	6,4
Цер	8339,0	5,9	9960,8	7,0
Габър	8314,9	5,8	6689,7	4,7
Бряст	209,0	0,1	218,6	0,2
Трепетлика	77,8	0,1	31,8	-
Явор	197,8	0,1	610,3	0,4
Бреза	352,2	0,2	266,2	0,2
Мъждрян	1819,9	1,3	540,4	0,4
Орех	605,9	0,4	248,7	0,2
Акация	5908,4	4,1	6412,9	4,5
Космат дъб	6016,9	4,2	1393,1	1,0
Келяв габър	7238,2	5,1	1954,1	1,4
Айлант	2,6	-	18,1	-
Брекия	14,2	-	65,3	-
Върба	56,3	-	15,6	-
Воден габър	149,4	0,1	103,2	0,1
Гледичия	25,0	-	40,4	-
Джанка	11,7	-	15,4	-
Елша	242,6	0,2	239,4	0,2
Ива	26,4	-	2,5	-
Кестени	25,9	-	28,1	-
Клен	91,0	0,1	71,8	0,1
Круша	17,3	-	25,3	-
Леска	8,6	-	3,7	-
Дребнолистна липа	42,8	-	60,1	-
Едролистна липа	33,2	-	57,4	-
Сребролистна липа	1246,7	0,9	4208,1	2,9
Копривка	1,7	-	2,9	-
Люляк	6,5	-	0,0	-
Махалебка	16,2	-	14,7	-
Мекиш	32,6	-	17,2	-
Офика	3,9	-	16,1	-
Скоруша	1,4	-	1,4	-
Софора	-	-	1,3	-
Череша	19,7	-	256,2	0,2
Черница	1,5	-	2,7	-
Чинар	4,0	-	4,4	-
Шестил	11,3	-	88,0	0,1
Американски ясен	93,0	0,1	62,1	-
Планински ясен	99,2	0,1	186,8	0,1
Полски ясен	126,4	0,1	116,5	0,1
Тополи и върби	578,9	0,4	713,2	0,5
Други широколистни	144,4	0,1	101,5	0,1
ВСИЧКО	142441,1	100,0	142865,5	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ГСУ "Горно Сахране" от ДДС "Мазалат".

Характеристика на горския фонд

Общата площ на горския фонд на територията на РУГ – Стара Загора е 155139,5 ха (не е включена площта на ГСУ "Горно Сахране от ДДС "Мазалат"), като приблизително 92% от тази площ са залесени. Преобладават широколистните високостъблени и издънковите насаждения, които покриват съответно 16% и 36% от общата площ на Управлението.

По вид на собствеността разпределението е дадено в *Таблица № 6*, като са включени само следните горско-стопански единици: ДДС "Мазалат" – ГСУ "Лешница", ДЛ "Павел баня" и ДЛ "Казанлък", за които има данни в лесоустройствените проекти.

Таблица № 6
Разпределение на площите по собственост

Собственост	Площ в ха	%
Държавни гори	45117,1	96,5
Общински гори	439,3	0,9
Частни гори	1121,5	2,4
Временно стопанисвани от общината	91,8	0,2
Религиозни гори	-	-
На други юридически лица	-	-
Съсобственост	-	-
ОБЩО:	46769,7	100,0

Таблица № 7
Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	142441,9	91,8
Незалесена дървопроизводителна площ	3086,5	2,0
Недървопроизводителна площ	9078,8	5,9
Горски пасища	532,3	0,3
ОБЩО:	155139,5	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ГСУ "Горно Сахране" от ДДС "Мазалат".

Таблица № 8
Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	44284,5 / 41630,9	28,5 / 29,2
Широколистни високостъблени	24729,1 / 23282,4	15,9 / 16,3
За реконструкция	23634,2 / 18826,6	15,2 / 13,2
Издънкови за прерастване	-	-
Издънкови за превръщане	54890,2 / 52118,2	35,4 / 36,6
Нискостъблени	7078,3 / 6394,3	4,6 / 4,5
Тополови	523,2 / 189,5	0,3 / 0,1
ВСИЧКО:	155139,5 / 142441,9	100,0

Забележка: Данните в таблицата не включват ГСУ "Горно Сахране" от ДДС "Мазалат".

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 9.

Таблица № 9
Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	30019,4	28331,3	82965,8	77302,1	112985,2	105633,4
Защитни	8654,0	8017,1	10472,2	7723,8	19126,2	15740,9
Рекреационни	3450,3	3189,3	4897,8	4528,2	8348,1	7717,5
Защитени	34,0	27,1	1085,2	773,4	1119,2	800,5
Други	2127,0	2066,1	10901,7	10483,5	13028,7	12549,6
Общо ЗРЗТ	14265,3	13299,6	27356,9	23508,9	41622,2	36808,5
Общо ДСФ+ЗРЗТ	44284,7	41630,9	110322,7	100811,0	154607,4	142441,9
Горски пасища	-	-	532,3	-	532,3	-
ОБЩО	44284,7	41630,9	110855,0	100811,0	155139,7	142441,9

Забележка: Данните в таблицата не включват ГСУ "Горно Сахране" от ДДС "Мазалат".

Съгласно Лесоустройствените проекти на държавните лесничейства и дивечовъдните станции в РУГ – Стара Загора за периода 1985-1999 година е било предвидено средно годишно ползване в размер на 281587 куб.м от всички видове сечи, от което 127625 куб.м годишно от главни сечи и 153962 куб.м годишно от отгледни сечи и санитарни сечи. Отсичани са средно годишно по 148876 куб.м или 52,9% от предвиденото.

Изпълнението от главни сечи е 66748 куб.м средно годишно или 52,3% от предвиденото, а от отгледни и санитарни сечи 82128 куб.м средно годишно или 53,3% от предвиденото.

Предвижданият общ средногодишен добив на дървен материал е 273211 куб.м (с изключение на ДДС "Мазалат" – ГСУ "Горно Сахране", за който няма данни) – 112707 куб.м добив от главни, сеч на надлесни дървета и реконструкции и 160504 куб.м от отгледни и санитарни сечи.

Санитарно състояние на гората

Общо на територията на РУГ – Стара Загора фитосанитарното състояние на гората е добро. Изключение е ДЛ "Стара Загора", където въпреки извежданите санитарни сечи и събирането на сухата и паднала маса в повредените дървостои, е констатирано незадоволително състояние на горските насаждения и култури. Няма информация за санитарното състояние на горския фонд на територията на ДДС "Мазалат".

От различни видове повреди са пострадали около 20000 ха или 14% от залесената площ на Управлението.

Най-често срещаните повреди са **съхнене** при зимния дъб, благуна, цера, боровете, бряста, акацията, ореховите и черешовите култури; **снеголоми и снеговали** най-вече по белия бор и по-ограничено по черния бор и брезата, смърча, сребролистната липа, зелената дуглазка; **гниене** по престарели буковите и дъбови насаждения. Изключение е ДЛ "Гурково", където най-чести и най-големи по площ са повредите от гниене по бука, габъра и др. Тревожно е съхненето на дъбовите насаждения в ДЛ "Стара Загора", което придобива широки размери по територията на цялото лесничество.

Не са наблюдавани масови нападения от **насекомни вредители** на територията на РУГ – Стара Загора. Регистрирани са нападения от борова процесия и летораслозавивачка по иглолистните и от златозадка, листоврътка, гъботворка и педомерки по широколистните дървесни видове. В тополовите култури в ДЛ "Чирпан" се е появявал тополовия цигарджия и тополовата стъкленак, а в акациевите гори акациевия семеяд.

Най-много **пожари** са регистрирани в ДЛ "Мъглиж" и ДЛ "Стара Загора", съответно 44 и 23. Същевременно в ДЛ "Казанлък" са регистрирани само 3 пожара през ревизионния период, но те са нанесли много сериозни щети върху обща площ от 620 ха, като напълно са унищожени предимно иглолистни култури от бял и черен бор.

Най-много са регистрираните нарушения от незаконна сеч, следвани от незаконна паша. В ДЛ "Павел баня" през последните години зачестяват случаите на незаконно разораване. Броят на регистрираните нарушения от браконьерски лов и риболов е много различен в различните горско-стопански единици на Управлението. Най-много подобни нарушения са констатирани в ДЛ "Чирпан" - 83, докато в ДЛ "Казанлък" през последните пет години почти липсват такива нарушения.

Странични ползвания

Основно странично ползване на територията на РУГ – Стара Загора е била пашата, като навсякъде предвидената за паша площ е задоволрила напълно нуждите от паша на едрия и дребен добитък.

Други странични ползвания, реализирани в горите на РУГ – Стара Загора, са: събиране на сено; добив на листников фураж; на горски плодове – основно шипки; добив на орехи и бадеми; събиране на билки; на гъби; събиране на тор от мъртва горска постилка; добив на иглолистна вършина и коледни елхи; производство на зърнени култури и на дини и други.

През последните години са добивани определени количества от следните видове билки: гръмотрън (корен), репей (лист), великденче (стрък), бял равнец (цвят, стрък), еньовче, черен бяз (цвят), липа (цвят), слез (цвят), червен глог (цвят с лист), хвойна (плод), горска ягода (лист), живовляк (лист), къпина (лист), малина (лист), подбел (лист), миши уши (стрък), бръшлян (лист), горска пицълка (корен), чобанка (корен), трицветна теменуга. От видовете поставени под ограничителен режим на ползване се добиват ограничени количества по разпределените квоти от: лудо биле (лист и корен), червен божур (цвят и грудки), лазаркиня (стрък), иглика (цвят), левурда (лист).

Данните в следващата таблица са приблизителни, поради липсата на конкретна информация за видовете странични ползвания и реализираните количества в някои от лесничествата.

Таблица № 10
За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (стар) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (нов) средногодишно
Паша - площ	хектари	69486,8	53620,9	90344,1
Едър добитък	брой	44219,0	8277,0	70921,0
Дребен добитък	брой	276490,0	106159,0	385370,0
Сено	тона	185,0	53,3	10,0
Листников фураж	пр.куб.м	0,0	451,4	400,0
Горски плодове	тона	21,7	15,4	7,6
Билки	тона	10,8	57,9	9,9
Гъби	тона	1,0	2,0	2,0

Лечебни растения

Според данните от “Хорологичен атлас на лечебните растения в Република България” и списъците на видовете, разпространени в ДЛ “Павел баня”, ДЛ “Казанлък” и ДЛ “Мъглиж”, на територията на РУГ – Стара Загора се срещат следните лечебни растения:

Айр блатен (<i>Acorus calamus</i> L.)	Девесил сибирски (<i>Heracleum sibiricum</i> L.)
Алпийски лапад (<i>Rumex alpinus</i>)	Джоджен (<i>Mentha piperita</i>)
Бабини зъби (<i>Tribulus terrestris</i> L.)	Дива тиква (<i>Bryonia alba</i> L.)
Благун (<i>Quercus frainetto</i> Ten.)	Дилянка (<i>Valeriana officinalis</i>)
Блян (<i>Hyoscyamus niger</i> L.)	Динка лечебна (<i>Sanguisorba officinalis</i> L.)
Боровинка червена (<i>Vaccinium vitis-idaea</i> L.)	Драка (<i>Paliuris spina-christi</i> Mill.)
Боровинка черна (<i>Vaccinium myrtillus</i> L.)	Дрян (<i>Cornus mas</i> L.)
Боянка (<i>Erysimum diffusum</i> Ehrh.)	Дяволска уста (<i>Leonurus cardiaca</i> L.)
Бреза (<i>Betula pendula</i> Roth.)	Елшовиден зърнастец (<i>Frangula alnus</i>)
Брей (<i>Tamus communis</i> L.)	Еньовче (<i>Galium verum</i> L.)
Брекина (<i>Sorbus torminalis</i> L.)	Жаблек (<i>Galega officinalis</i> L.)
Брош (<i>Rubia tinctorum</i>)	Живениче (<i>Scrophularia nodosa</i> L.)
Бръшлян (<i>Hedera helix</i> L.)	Живовляк голям (<i>Plantago major</i> L.)
Бряст полски (<i>Ulmus campestris</i> L.)	Живовляк теснолистен (<i>Plantago lanceolata</i> L.)
Бударица (<i>Galeopsis tetrachit</i> L.)	Жълтуга багрилна (<i>Genista tinctoria</i> complex)
Бук (<i>Fagus sylvatica</i> L.)	Жълтурче (<i>Ranunculus ficaria</i> L.)
Бъз тревист (<i>Sambucus ebulus</i> L.)	Зайча сянка (<i>Asparagus officinalis</i> L.)
Бъз черен (<i>Sambucus nigra</i> L.)	Зайча сянка тънколистна (<i>Asparagus tenuifolia</i>)
Бял бор (<i>Pinus silvestris</i> L.)	Залист бодлив (<i>Ruscus aculeatus</i> L.)
Бял имел (<i>Viscum album</i> L.)	Здравец зловонен (<i>Geranium robertianum</i> L.)
Бял трън (<i>Silybum marianum</i>)	Здравец кръвен (<i>Geranium sanguineum</i> L.)
Бяла акация (<i>Robinia pseudoaccacia</i> L.)	Здравец обикновен (<i>Geranium macrorrhizum</i> L.)
Бяла върба (<i>Salix alba</i> L.)	Зимен дъб (<i>Quercus sessiliflora</i> L.)
Великденче (<i>Veronica officinalis</i>)	Зимзелен (<i>Vinca minor</i> L.)
Ветрогон (<i>Eryngium campestre</i> L.)	Змийско мляко (<i>Chelidonium majus</i> L.)
Волски език (<i>Phyllitis scolopendrium</i> (L.) Newn.)	Змиряник (<i>Arum maculatum</i> L.)
Вратига (<i>Tanacetum vulgare</i> L.)	Зърника (<i>Rhamnus catharticus</i> L.)
Вълча ябълка обикновена (<i>Aristolochia clematitis</i> L.)	Иглика лечебна (<i>Primula officinalis</i> L.)
Върбинка (<i>Verbena officinalis</i> L.)	Изсипливче влакнесто (<i>Herniana hirsuta</i> L.)
Габър обикновен (<i>Carpinus betulus</i> L.)	Изсипливче голо (<i>Herniana glabra</i> L.)
Гингер (<i>Opordodon acanthium</i> L.)	Изтравниче (<i>Asplenium trichomanes</i> L.)
Глог обикновен (<i>Crataegus monogyna</i> Jacq.)	Исландски лишей (<i>Cetraria islandica</i> (L.) Ach.)
Глухарче (<i>Taraxacum officinale</i> Web.)	
Горицвет (<i>Adonis vernalis</i> L.)	
Горски енчец (<i>Solidago virgaurea</i> L.)	
Гръмотрън обикновен (<i>Ononis arvensis</i> L.)	
Дебрянка (<i>Sanicula europaea</i> L.)	

Калина (*Viburnum opulus*)
 Камшик лечебен (*Agrimonia eupatoria* L.)
 Кантарион жълт (*Hypericum perforatum* L.)
 Кантарион червен (*Centaureum erythraea* Rafn.)
 Кестен (*Castanea sativa*)
 Кестен конски (*Aesculus hippocastanum*)
 Кисел трън (*Berberis vulgaris*)
 Киселец (*Rumex acetosa* L.)
 Киселица (*Malus silvestris* Mill.)
 Клинавче (*Astragalus glycyphyllos* L.)
 Козя брада (*Rumex acetosella* L.)
 Кокиче блатно (*Leucosium aestivum* L.)
 Комунига лечебна (*Melilotus officinalis* (L.) Pall.)
 Копитник (*Asarum europaeum* L.)
 Коприва (*Urtica dioica*)
 Кукувича прежда (*Cuscuta europaea* L.)
 Кукуряк (*Helleborus odoris* W. et K.)
 Кучешко грозде червено (*Solanum dulcamara* L.)
 Кучешко грозде черно (*Solanum nigrum* L.)
 Къпина (*Rubus* sp.)
 Кървавиче (*Bistorta major* S.P. Gray)
 Лавровишня (*Laurocerasus officinalis* Rоem.)
 Лазаркиня (*Galium odoratum* (L.) Scop.)
 Лайка (*Chamomilla recutita*)
 Левурда (*Allium ursinum* L.)
 Леска (*Corylus avellana* L.)
 Лечебна ружа (*Althaea officinalis* L.)
 Липа дребнолистна (*Tilia cordata* Mill.)
 Липа едролистна (*Tilia grandifolia* Ehrh.)
 Липа сребролистна (*Tilia argentea* Desf.)
 Лопен благороден (*Verbascum nobile*)
 Лопен висок (*Verbascum thapsiforme* Schrad.)
 Лопен мъхнат (*Verbascum phlomoides* L.)
 Лудо биле (*Atropa belladonna* L.)
 Луличка (*Linaria vulgaris* Mill.)
 Малина (*Rubus idaeus* L.)
 Маточина (*Melissa officinalis* L.)
 Махалебка (*Prunus mahaleb* L.)
 Медуница лечебна (*Pulmonaria officinalis* L.)
 Мекиш (*Acer tataricum* L.)
 Мента (*Mentha spicata* complex)
 Мента блатна (*Mentha pulegium* L.)
 Мента водна (*Mentha aquatica* L.)
 Мехунка (*Physalis alkekengi* L.)
 Мечо грозде (*Arctostaphylos uva-ursi* L.)
 Момина сълза (*Convallaria majalis* L.)
 Мразовец (*Colchicum autumnale* L.)
 Мъждрян (*Fraxinus ornus* L.)
 Мъжка папрат (*Dryopteris filix mas* (L.) Schott.)
 Напръстник влакнест (*Digitalis lanata* Ehrh.)
 Наумка (*Cynoglossum officinale* L.)
 Огниче (*Chenopodium botrys* L.)
 Омайниче градско (*Geum urbanum* L.)
 Орех обикновен (*Juglans regia*)
 Орехче брястолистно (*Filipendula ulmaria* (L.) Maxim)
 Орехче ливадно (*Filipendula vulgaris* Moench)
 Орлова папрат (*Pteridium aquilinum* (L.) Kuhn.)
 Офика (*Sorbus aucuparia* L.)
 Очанка (*Euphrasia* sp. *diversa*)
 Очиболец горски (*Potentilla erecta* L.)
 Паричка (*Bellis perennis* L.)
 Пача трева (*Polygonum aviculare* L.)
 Пелин обикновен (*Artemisia absinthium* L.)
 Пелин черен (*Artemisia vulgaris* L.)
 Пипериче (*Persicaria hydropiper* (L.) Oriz)
 Пищялка балканска (*Angelica panicii* Vandas)
 Пищялка горска (*Angelica sylvestris* L.)
 Повет обикновен (*Clematis vitalba* L.)
 Подбел (*Tussilago farfara* L.)
 Подрумиче багрилно (*Anthemis tinctoria* L.)
 Подъбиче бяло (*Teucrium polium* L.)
 Подъбиче обикновено (*Teucrium chamaedrys* L.)
 Поточарка (*Nasturtium officinale* R.Br.)
 Прозорче горско (*Potentilla erecta* (L.) Rauschel)
 Прозорче пълзящо (*Potentilla reptans* L.)
 Птиче просо лечебно (*Lithospermum officinale* L.)
 Птиче просо полско (*Lithospermum arvense* L.)
 Пчелинок (*Marrubium vulgare* L.)
 Равнец бял (*Achillea millefolium* gr.)
 Равнец жълт (*Achillea clypeolata* Sm.)
 Ракита (*Salix purpurea* L.)
 Ранилист (*Betonica officinalis* L.)
 Резене (*Foeniculum vulgare*)
 Репей (*Arctium lappa*)
 Решетка (*Carlina acanthifolia* All.)
 Риган (*Origanum vulgare* L.)
 Розов златовръх (*Rhodiola rosea* L.)
 Росопас (*Fumaria officinalis* L.)
 Рунянка (*Hieracium pilosella* L.)
 Сапунче лечебно (*Saponaria officinalis* L.)
 Седефче (*Ruta graveolens* L.)
 Синя жлъчка (*Cichorium intybus* L.)
 Сиротица (*Gratiola officinalis* L.)
 Сладка папрат (*Polypodium vulgare* L.)
 Слез (*Malva sylvestris* L.)
 Смрадлика (*Cotinus coggogria* Scop.)

Телчарка голяма (<i>Polygala major</i> s.l.)	Хвощ полски (<i>Equisetum arvense</i> L.)
Теменуга миризлива (<i>Viola odorata</i> L.)	Хмел (<i>Humulus lupulus</i> L.)
Теменуга трицветна (<i>Viola tricolor</i> L.)	Чемерика (<i>Veratrum album</i> L.)
Тинтява блатна (<i>Gentiana pneumonanthe</i> L.)	Червен божур (<i>Paeonia peregrina</i> Mill.)
Тинтява горска (<i>Gentiana cruciata</i> L.)	Черен имел (<i>Loranthus europaeus</i>)
Тинтява жълта (<i>Gentiana lutea</i> L.)	Черен оман (<i>Symphytum officinale</i> L.)
Тинтява петниста (<i>Gentiana punctata</i> L.)	Черна елша (<i>Alnus glutinosa</i> (L.) Gaertn.)
Тинтява синя (<i>Gentiana verna</i> L.)	Чинар източен (<i>Platanus orientalis</i>)
Тлъстига лютива (<i>Sedum acre</i>)	Чобанка (<i>Petasites hybridus</i> (L.) Gaertn.)
Трепетлика (<i>Populus tremula</i> L.)	Чубрица балканска (<i>Satureja pilosa</i> Vel.)
Троскот (<i>Cynodon dactylon</i>)	Чуven (<i>Chenopodium bonus-henricus</i> L.)
Трънка (<i>Prunus spinosa</i> L.)	Чуven (<i>Chenopodium bonus-henricus</i>)
Хвойна обикновена (<i>Juniperus communis</i> L.)	Шапиче (<i>Alchemilla vulgaris</i> complex)
Хвойна сибирска (<i>Juniperus sibirica</i> Burgst.)	Шипка (<i>Rosa canina</i> L.)
	Ягода (<i>Fragaria vesca</i> L.s.l.)
	Ясен полски (<i>Fraxinus oxycarpa</i> Willd.)

Най-често култивираните видове лечебни растения са: дилянка, медицинска ружа, мента, маточина, бял трън, градински чай и по-рядко бял риган, татул, жълт мак и други.

Видове от “Червена книга на НР България” и защитени от закона

Информацията за растителните видове с природозащитен статус, разпространени на територията на РУГ – Стара Загора, е изключително оскъдна. Данни за находища на редки растения има само за ДЛ “Павел баня” и ДЛ “Мъглиж”. Липсва информация за разпространението на животински видове от Червената книга или защитени от Закона. Следва списък на растителните видове с природозащитен статус (Заповед № 718/20.06.1989 г. на КОПС, изменена и допълнена със Заповед № РД 401 и 402 от 07.11.1995г. на МОС):

Богородична лъжичина (*Menianthes trifoliata*)
 Ботурче пролетно (*Cyclamen coum* Mill.) – Рядък вид. Защитен вид.
 Български ранилист (*Stachys bulgarica*)
 Гръцка ведрица (*Fritillaria graeca*) - Рядък вид. Балкански ендемит.
 Жел (*Ilex aquifolium*)
 Жълт планински крем (*Lilium jankae*)
 Истинска горчивка (*Gentianella amarella*)
 Кернерова метличина (*Centaurea kernerana*)
 Момина сълза (*Convallaria majalis*)
 Обикновена кандилка (*Aquilegia vulgaris*)
 Старопланинска иглика (*Primula farinosa*)
 Съсънка горска (*Anemone silvestris* L.) – Застрашен вид. Защитен вид.

Защитени територии

Защитените природни обекти на територията на РУГ – Стара Загора са посочени по лесничейства.

На територията на ДДС “Мазалат” – ГСУ “Лешница”:

- **Природна забележителност “Находище на Двурога пчелица”** – обявена със заповед № 542/23.05.1984 г. на КОПС, с обща залесена площ 1,0 ха.
- **Резерват “Лешница”** – с обща площ 387,9 ха. Територията се стопанисва от МОСВ и не се включва към площта на ДДС “Мазалат”.

На територията на ДЛ “Павел баня”:

- **Защитена местност “Каваклийка”** - обявена съгласно протокол от 24.08.2000 г. на РИОСВ - Стара Загора и проектозаповед на Министъра на околната среда и водите, с обща площ 50,9 ха, от която залесена 47,3 ха и незалесена 3,6 ха.
- **Природна забележителност “Кичестия габър”** - обявена със Заповед № 1038/16.05.1961 г. на ГУГ при МС – София, с площ 0,1 ха незалесена.
- **Природна забележителност “Топчестия габър”** - обявена със Заповед № 715/12.03.1975 г. на МГОПС, с площ 0,1 ха незалесена.

- **Природна забележителност "Пиростията"** - обявена със Заповед № 3384/08.12.1966 г. на МГГП, с обща площ 1,0 ха залесена.
- **Природна забележителност "Ровината"** - обявена със Заповед № 405/29.12.1973 г. на МГОПС, с площ 4,5 ха залесена.
- **Природна забележителност "Каваците"** - обявена със Заповед № 1301/05.05.1974 г. на МГОПС, с площ 0,6 ха незалесена.
- **Природна забележителност "Зелените дървета"** - обявена със Заповед № 1187/19.04.1976 г. на МГОПС, с площ 0,3 ха залесена.

На територията на ДЛ "Казанлък":

- **Резерват "Каменщица"** - обявен със заповед № 792/10.08.1948 год. на КОПС, видоизменена със заповед № 9/09.01.1985 год., с обща площ 1018,4 ха. В момента този резерват се стопанисва от МОСВ и не е включен в площта на лесничеството.
- **Природна забележителност "Каваците"** - обявена със заповед № 3039/03.10.1974 год. на МГГП.
- **Природна забележителност "Мечките"** - обявена със заповед № 3039/03.10.1974 год. на МГГП.
- **Природна забележителност "Ждрелото"** - обявена със заповед № 526/17.11.1975 год. на МГГП.

На територията на ДЛ "Мъглиж":

- **Защитена местност "Мъглижка клисура"** - обявена със заповед № 309/10.04.1986 год. на КОПС с обща площ 240,6 ха., от която залесена 29,4 ха и незалесена 211,2 ха.
- **Природна забележителност "Туловска курия"** - обявена със заповед № 2593/13.10.1961 год. на ГУГ с обща площ 75,7 ха, от която залесена 74,7 ха и незалесена 1,0 ха.
- **Природна забележителност "Ветренска курия"** - обявена със заповед № 3384/08.12.1966 год. на КГПП с обща залесена площ 18,7 ха.
- **Природна забележителност "Големият скок"** - обявена със заповед № 3796/11.10.1965 год. на КГПП с обща незалесена площ 1,0 ха.
- **Природна забележителност "Момите"** - обявена със заповед № 3039/03.10.1974 год. на МГГП с обща незалесена площ 1,0 ха.
- **Природна забележителност "Войнишки камък"** - обявена със заповед № 3039/03.10.1974 год. на МГГП с обща незалесена площ 2,5 ха.
- **Природна забележителност "Чепелев камък"** - обявена със заповед № 3039/03.10.1974 год. на МГГП с обща незалесена площ 0,5 ха.
- **Природна забележителност "Топлата дупка"** - обявена със заповед № 3039/03.10.1974 год. на МГГП с обща залесена площ 1,0 ха.
- **Природна забележителност "Малкият скок"** - обявена със заповед № 3039/03.10.1974 год. на МГГП с обща незалесена площ 1,0 ха.
- **Природна забележителност "Група дървета"** - обявена със заповед № 11796/15.09.1984 год. на КОПС с обща залесена площ 0,6 ха.

На територията на ДЛ "Гурково":

- **Природна забележителност "Мечата дупка"** - обявена със заповед № 234/04.04.1980 год. на КОПС, с обща незалесена площ 0,1 ха. Пещера в местността "Косев камък", землището на с.Пчелиново.
- **Природна забележителност "Скално образувание "Милева стена"** - обявена със заповед № 656/13.09.1979 год. на КОПС, с обща незалесена площ 1,8 ха. Характерно скално образувание (отвесна скала) в землището на с.Лява река.
- **Природна забележителност "Бигорова скала"** - обявена със заповед № 656/13.09.1979 год. на КОПС, с обща незалесена площ 1,7 ха. Скала с малки водопади в землището на гр. Гурково.
- **Природна забележителност "Ождрен"** - обявена със заповед № 234/04.04.1980 год. на КОПС, с обща незалесена площ 2,1 ха. Пещера в землището на с.Пчелиново.
- **Природна забележителност "Пещерата"** - обявена със заповед № 234/04.04.1980 год. на КОПС, с обща незалесена площ 1,2 ха. Пещера в землището на с.Пчелиново.

- **Природна забележителност “Карстов извор”** - обявена със заповед № 656/13.09.1979 год. на КОПС, с обща залесена площ 0,2 ха.

На територията на ДЛ “Чирпан”:

- **Природна забележителност “Чирпанска кория”** - обявена със заповед № 3384/08.12.1966 год. на МГГП, с обща площ 53,0 ха, от която 48,9 ха залесена и 4,1 ха незалесена.
- **Природна забележителност “Вкаменената сватба”** - обявена със заповед № 3039/03.10.1974 год. на МГГП, с обща площ 19,9 ха, от която 19,5 ха залесена и 0,4 ха незалесена.
- **Природна забележителност “Малките острови”** - обявена със заповед № 693/27.07.1987 год. на КОПС, с обща незалесена площ 4,8 ха.

На територията на ДЛ “Стара Загора”:

- **Природна забележителност “Казането”** - обявена със заповед № 3039/03.10.1974 година на МГГП, с обща залесена площ 1,0 ха.
- **Природна забележителност “Змейова дупка”** - обявена със заповед № 3039/03.10.1974 година на МГГП, с обща залесена площ 1,0 ха.
- **Природна забележителност “Кратера на вулкана”** - обявена със заповед № 3039/03.10.1974 година на МГГП, с обща залесена площ 1,0 ха.
- **Природна забележителност “Милкини скали”** - обявена със заповед № 3039/03.10.1974 година на МГГП, с обща незалесена площ 1,0 ха.
- **Природна забележителност “Долменът”** – намира се в землището на с.Главан, извън горския фонд.

Няма данни за обявените защитени природни обекти на част от територията на ДДС “Мазалат” – Горно Сахране.